

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 17. júla 2008*

Vo veci C-500/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Giudice di pace di Genova (Taliansko) z 23. októbra 2006 a doručený Súdnemu dvoru 8. decembra 2006, ktorý súvisí s konaním:

Corporación Dermoestética SA

proti

To Me Group Advertising Media,

za účasti:

Cliniche Futura Srl,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (spravodajca) a J.-C. Bonichot,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. novembra 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Corporación Dermoestética SA, v zastúpení: G. Conte, G. Giacomini, E. Boglione a S. Cavanna, avvocati,
- To Me Group Advertising Media, v zastúpení: A. Fornesi a C. Prudenzano, avvocatessa,
- Cliniche Futura Srl, v zastúpení: S. Cavanna a E. Boglione, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. Fiorilli, avvocato dello Stato,
- belgická vláda, v zastúpení: A. Hubert, splnomocnená zástupkyňa,

- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

- slovenská vláda, v zastúpení: J. Čorba, splnomocnený zástupca,

- Komisia Európskych spoločenských štátov, v zastúpení: E. Traversa a F. Amato, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 31. januára 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 písm. g) ES, článkov 4 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES, 81 ES, 86 ES a 98 ES.

- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Corporación Dermoestética SA (ďalej len „Dermoestética“), spoločnosťou založenou podľa španielskeho práva, ktorej predmetom činnosti je poskytovanie kozmetických a lekárskejších služieb estetickej povahy, a reklamnou agentúrou To Me Group Advertising Media Srl (ďalej len „To Me Group“), ktorého predmetom je údajné neplnenie zmluvy o príprave reklamnej kampane pre Dermoestéticu zo strany To Me Group.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Článok 3 ods. 1 smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321, ďalej len „smernica 89/552“), stanovuje:

„Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od prevádzkovateľov televízneho vysielania spadajúcich pod ich právomoc, aby vyhovelí podrobnejším a prísnejším pravidlám v oblastiach pôsobnosti tejto smernice.“

- 4 Článok 14 ods. 1 smernice 89/552 stanovuje:

„Televízna reklama liekov a lekárskeho ošetrovania, ktoré sú dostupné iba na lekárske predpis v členských štátoch, ktorých právomoc sa vzťahuje na prevádzkovateľa vysielania, je zakázaná.“

Vnútroštátna právna úprava

- 5 Článok 1 ods. 1 zákona č. 175 z 5. februára 1992 o pravidlách reklamy v zdravotníctve a potláčaní zneužívania zdravotníckych povolání (legge n. 175, norme in materia di pubblicità sanitaria e di repressione dell'esercizio abusivo delle professioni sanitarie)

(GURI č. 50 z 29. februára 1992, s. 4), v znení zákona č. 112 z 3. mája 2004 (riadna príloha GURI č. 104 z 5. mája 2004, ďalej len „zákon č. 175/1992“), stanovuje:

„Reklama týkajúca sa výkonu zdravotníckych povolání a pomocných zdravotníckych povolání upravených a regulovaných platnými zákonmi sa povoľuje len prostredníctvom tabulí umiestnených na budove, v ktorej sa činnosť vykonáva, ako aj prostredníctvom inzercie v telefónnych zoznamoch, všeobecných zoznamoch pre danú profesiu a v periodikách adresovaných výlučne osobám vykonávajúcim zdravotnícke povolania, v denníkoch a informatívnych časopisoch a lokálnych rádiových a televíznych vysielaniach.

...“

6 Článok 4 ods. 1 zákona č. 175/1992 stanovuje:

„Reklama týkajúca sa súkromných kliník, ako aj ordinácií a ambulancií špecializovaných na jednu alebo viacero činností, ktoré podliehajú povoleniam zo zákona, sa povoľuje len prostredníctvom tabulí alebo vývesných štítov umiestnených na budove, v ktorej sa činnosť vykonáva, alebo prostredníctvom inzercie v telefónnych zoznamoch, všeobecných zoznamoch pre danú profesiu a v periodikách adresovaných výlučne osobám vykonávajúcim zdravotnícke povolania, v denníkoch a informatívnych časopisoch a miestnych rádiových a televíznych vysielaniach, s možnosťou upresnenia skutočne poskytovaných špecifických lekárskejších a chirurgických činností a diagnostických a terapeutických služieb, ak sa zároveň uvedie meno, priezvisko a profesijné tituly osoby zodpovednej za každé špecializované odvetvie.“

7 Článok 5 tohto zákona stanovuje:

„1. Reklamu podľa článku 4 povoľuje orgán regiónu na základe stanoviska federácií regionálnych komôr alebo profesijných združení, ak existujú, ktoré garantujú vlastníctvo a platnosť akademických a vedeckých titulov, ako aj súlad vzhľadových vlastností tabule, vývesného štítu alebo inzercie s podmienkami upravenými predpisom uvedeným v článku 2 ods. 3.

...

3. Reklamné oznamy podľa tohto článku musia uvádzať identifikačné údaje regionálneho povolenia.

4. Na nositeľov titulov a vedúcich lekárov zodpovedných za zariadenia uvedené v článku 4, ktorí robia reklamu v povolenej forme, ale bez regionálneho povolenia sa uplatnia disciplinárne opatrenia v podobe napomenutia alebo pozastavenia výkonu zdravotníckeho povolania v zmysle článku 40 nariadenia schváleného dekrétom prezidenta republiky č. 221 z 5. apríla 1950.

5. Ak reklamný oznam obsahuje nesprávne údaje o činnostiach alebo službách, ktoré je zariadenie oprávnené vykonávať, alebo neobsahuje údaj o vedúcom lekárovi, pozastaví sa povolenie na výkon zdravotníckej činnosti na obdobie šiestich mesiacov až jedného roka.

...“

8 Článok 9a zákona č. 175/1992 stanovuje:

„Osoby vykonávajúce zdravotnícke povolania uvedené v článku 1, ako aj zdravotnícke zariadenia uvedené v článku 4 môžu robiť reklamu vo formách povolených týmto zákonom, pričom náklady na ňu nesmú prekročiť 5 % príjmov priznaných za obdobie predchádzajúceho roka.“

9 Vyhláška vykonávajúca zákon č. 175/1992, konkrétne vyhláška ministerstva č. 657 zo 16. septembra 1994 (GURI č. 280 z 30. novembra 1994, s. 18, ďalej len „vyhláška č. 657/1994“), zavádza vzhľadové vlastnosti tabúl, vývesných štítov a inzercie v oblasti reklamy v zdravotníctve. Táto vyhláška však neobsahuje nijaké osobitné ustanovenie týkajúce sa televíznej reklamy.

10 Zákon č. 248 zo 4. augusta 2006, nazvaný „O zmene na zákon, so zmenami a doplneniami, zákonného dekrétu č. 223 zo 4. júla 2006 o naliehavých ustanoveniach na hospodárske a sociálne ozdravenie, zníženie a racionalizáciu verejných výdavkov a opatreniach v oblasti príjmov a zabránenia daňovým únikom“ (legge n. 248, conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 4 luglio 2006, n. 223, recante disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonché interventi in materia di entrate e di contrasto all'evasione fiscale) (riadna príloha GURI č. 186 z 11. augusta 2006, ďalej len „zákon č. 248/2006“), bol prijatý po tom, ako došlo ku skutkovým okolnostiam vo veci samej.

11 Článok 2 ods. 1 a 2 zákona č. 248/2006, ktorý sa nachádza v hlave I, nazvanej „Naliehavé opatrenia pre rozvoj, rast a podporu hospodárskej súťaže a súťaživosti, na ochranu spotrebiteľov a liberalizáciu výrobných odvetví“, stanovuje:

„1. V súlade so zásadou Spoločenstva o slobodnej hospodárskej súťaži a zásadou voľného pohybu osôb a služieb, ako aj na účely zabezpečenia spotrebiteľom jednak

skutočnej možnosti voľby pri výkone ich práv a jednak možnosti porovnania služieb poskytovaných na trhu sa odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto dekrétu zrušujú legislatívne a iné právne ustanovenia, ktoré s odkazom na výkon slobodných povolání a duševnej činnosti stanovujú:

...

b) zákaz, aj čiastočný, vykonávať informatívnu reklamu týkajúcu sa profesijných titulov a špecializácií, vlastností ponúkaných služieb, ako aj ceny a celkových nákladov služieb, v súlade s kritériami transparentnosti a pravdivosti reklamného oznamu, ktorých dodržiavanie je zabezpečené komorou;

...

2. To sa nevzťahuje na ustanovenia týkajúce sa výkonu povolání v rámci Národnej služby verejného zdravia alebo zmluvného vzťahu s touto službou, ani na príslušné maximálne sadzby stanovené všeobecným spôsobom na ochranu spotrebiteľov...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

¹² Dňa 10. októbra 2005 na základe zmluvy poverila spoločnosť Dermoestética spoločnosť To Me Group vykonaním reklamnej kampane vysielaním reklamy na lekárske služby estetickej povahy talianskou televíznou stanicou s celoplošnou pôsobnosťou Canale 5. K uzavretiu tejto zmluvy došlo v priestoroch Cliniche Futura Srl, ktorá je talianskou dcérskou spoločnosťou spoločnosti Dermoestética.

- 13 To Me Group po prijatí zálohy 2 000 eur oznámila spoločnosti Dermoestética, že vzhľadom na ustanovenia zákona č. 175/1992 nie je možné odvysielat uvedené reklamné oznamy na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou, pričom uviedla, že je pripravená nájsť reklamný priestor vo vysielaniach lokálnych televíznych staníc.
- 14 Keďže To Me Group odmietla vrátiť zálohu z dôvodu, že daná suma nepokrývala ani len náklady na čas vynaložený na už uskutočnenú činnosť spustenia reklamnej kampane, podala Dermoestética na vnútroštátny súd žalobu o neplatnosť spornej zmluvy z dôvodu jej neplnenia zo strany To Me Group. Žalobkyňa vo veci samej tiež podala návrh na zaviazanie To Me Group na vrátenie uvedenej zálohy.
- 15 Na svoju obranu sa To Me Group odvolala na zákon č. 175/1992 a na vyhlášku ministerstva č. 657/1994, pričom uviedla nemožnosť plnenia svojich zmluvných povinností, ktorú tento zákon spôsobil.
- 16 V konaní vo veci samej Dermoestética, ako aj Cliniche Futura Srl tvrdili nezlučiteľnosť talianskej právnej úpravy v oblasti reklamy na zdravotnícke zariadenia, predovšetkým ustanovení týkajúcich sa zákazu vysielat takú reklamu na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou, s článkami 43 ES a 49 ES.
- 17 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uviedol, že zákaz reklamy na zdravotnícke služby vo vysielaní televíznych staníc s celoplošnou pôsobnosťou nie je v súlade s právom Spoločenstva. Podľa neho ide o neodôvodnené obmedzenie tak z hľadiska článku 43 ES, ako aj článku 49 ES.

Za týchto okolností Giudice di Pace di Genova rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Sú s článkom 49 ES zlučiteľné také vnútroštátne právne predpisy, akými sú ustanovenia článkov 4, 5 a 9a zákona č. 175[/1992] a ustanovenia vyhlášky ministerstva č. 657[/1994] a/alebo správna prax, ktoré v rámci celoplošného vysielania zakazujú televíznu reklamu lekárskejších a chirurgických zákrokov vykonávaných v súkromných zdravotníckych zariadeniach vlastníacich príslušné povolenia, hoci sa tá istá reklama môže vysielat' lokálnymi televíznymi stanicami, a ktoré súčasne pre vysielanie takej reklamy ukladajú maximálnu výšku nákladov v rozsahu 5 % príjmov priznaných za obdobie predchádzajúceho roka?

2. Sú s článkom 43 ES zlučiteľné také vnútroštátne právne predpisy, akými sú ustanovenia článkov 4, 5 a 9a zákona č. 175[/1992] a ustanovenia vyhlášky ministerstva č. 657/1994 a/alebo správna prax, ktoré v rámci celoplošného vysielania zakazujú televíznu reklamu lekárskejších a chirurgických zákrokov vykonávaných v súkromných zdravotníckych zariadeniach vlastníacich príslušné povolenia, hoci sa tá istá reklama môže vysielat' lokálnymi televíznymi stanicami, a ktoré súčasne pre tento druh vysielania vyžadujú predchádzajúce povolenie vydané každou jednou obcou na základe stanoviska komory danej provincie a stanovujú maximálnu výšku nákladov v rozsahu 5 % príjmov priznaných za obdobie predchádzajúceho roka?

3. Bránia články 43 ES a/alebo 49 ES tomu, aby vysielanie informatívnej reklamy týkajúcej sa lekárskejších a chirurgických zákrokov estetickej povahy poskytovaných v súkromných zdravotníckych zariadeniach vlastníacich príslušné povolenia podliehalo ďalšiemu predchádzajúce mu povoleniu vydanému miestnym správnym orgánom a/alebo komorou?

4. Došlo zo strany Federazione nazionale degli ordini dei medici (Fnomceo) a pridružených lekárskejších komôr — tým, že prijali etický kódex stanovujúci obmedzenia reklamy zdravotníckych povolání, ako aj prax vykladajúcu platnú právnu úpravu v oblasti reklamy v zdravotníctve spôsobom, ktorý silne obmedzuje právo lekárov na propagovanie svojej činnosti, pričom v oboch prípadoch ide o obligatórne pravidlá platné pre všetkých lekárov — k obmedzeniu

hospodárskej súťaže, pričom tieto subjekty prekročili rámec povolený platnou vnútroštátnou úpravou a porušili článok 81 ods. 1 ES?

5. Bez ohľadu na uvedené je prax Fnomceo vykladajúca platnú právnu úpravu v oblasti reklamy v zdravotníctve v rozpore s článkom 3 ods. 1 písm. g) ES a článkami 4 ES, 98 ES, 10 ES, 81 ES, prípadne s článkom 86 ES, ak túto prax umožňuje vnútroštátny predpis, ktorý od príslušných komôr na úrovni provincií požaduje, aby preverili transparentnosť a pravdivosť reklamných oznamov lekárov, ale neupravuje kritériá a spôsob výkonu tejto právomoci?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

- 19 Talianska vláda vzniesla námietku neprípustnosti vzťahujúcu sa na tento návrh na začatie prejudiciálneho konania v celom rozsahu. Komisia tvrdí neprípustnosť štvrtej a piatej otázky.
- 20 Po prvé, čo sa týka údajného nezohľadnenia vnútroštátnym súdom nadobudnutia účinnosti zákonného dekrétu č. 223/2006 na rozhodnutie sporu vo veci samej, z ustálenej judikatúry vyplýva, že Súdnemu dvoru neprináleží vyslovovať sa o uplatniteľnosti vnútroštátnych ustanovení, ktoré sú relevantné pre vyriešenie určitého sporu, ale v rámci rozdelenia právomocí medzi súdmi Spoločenstva a vnútroštátnymi súdmi mu prislúcha brať do úvahy právny rámec, do ktorého prejudiciálna otázka patrí, tak ako je vymedzený v návrhu na začatie prejudiciálneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. októbra 2001, *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Zb. s. I-8089, bod 10; z 13. novembra 2003, *Neri*, C-153/02, Zb. s. I-13555, body 34 a 35, ako aj z 30. júna 2005, *Tod's a Tod's France*, C-28/04, Zb. s. I-5781, bod 14).

- 21 V rámci postupu podľa článku 234 ES sú totiž úlohy Súdneho dvora a vnútroštátneho súdu jasne oddelené a výklad vnútroštátnych právnych predpisov prináleží výhradne vnútroštátnemu súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1999, *Piaggio*, C-295/97, Zb. s. I-3735, bod 29 a citovanú judikatúru).
- 22 Preto sa Súdny dvor nemôže vyjadriť k uplatniteľnosti zákonného dekrétu č. 223/2006 na prípad vo veci samej.
- 23 Po druhé treba pripomenúť, že predpoklad relevantnosti prejudiciálnych otázok položených vnútroštátnymi súdmi môže byť vyvrátený len vo výnimočných prípadoch, predovšetkým keď je zjavné, že požadovaný výklad ustanovení práva Spoločenstva uvedených v týchto otázkach nemá nijaký vzťah k realite ani k predmetu sporu vo veci samej (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1995, *Bosman*, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 61; zo 7. septembra 1999, *Beck a Bergdorf*, C-355/97, Zb. s. I-4977, bod 22, a zo 7. júna 2007, *van der Weerd a i.*, C-222/05 až C-225/05, Zb. s. I-4233, bod 22).
- 24 To však nie je prípad prvej až tretej prejudiciálnej otázky, keďže problematika výkladu sporných ustanovení zákona č. 175/1992 z hľadiska článkov 43 ES a 49 ES je podstatou sporu vo veci samej.
- 25 V dôsledku toho treba zamietnuť tvrdenia talianskej vlády v rozsahu, v akom sa vzťahujú na prípustnosť prvej až tretej otázky.
- 26 Naopak, čo sa týka štvrtej a piatej otázky, vnútroštátny súd nevysvetľuje, v čom preskúmanie tak lekárskeho etického kódexu, ako aj výkladovej praxe Fnomceo v oblasti reklamy Súdny dvorom môže byť užitočné pre rozhodnutie v konaní vo veci samej. Vnútroštátny súd ani neuviedol, aký je vzťah medzi týmito prvkami vnútroštátneho práva a ustanoveniami práva Spoločenstva, o výklad ktorých žiada.

27 V každom prípade uznesenie vnútroštátneho súdu neobsahuje ani ustanovenia dotknutého etického kódexu, ani opis výkladovej praxe Fnomceo (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2007, Placanica a i., C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Zb. s. I-1891, bod 34).

28 Preto treba vyhlásiť štvrtú a piatu otázku za neprípustné.

O prvej až tretej otázke

29 Prvými tromi otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či články 43 ES a 49 ES bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je vo veci samej, ktorá vedie k zákazu vysielania reklamy na lekárske a chirurgické zákroky vykonávané v súkromných zdravotníckych zariadeniach na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou.

30 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu totiž vyplýva, že podľa zákona č. 175/1992 je televízna reklama na lekárske a chirurgické zákroky vykonávané v súkromných zdravotníckych zariadeniach povolená — pod podmienkou získania povolenia vydaného príslušným miestnym správnym orgánom na základe stanoviska komory, ako aj pod podmienkou dodržania maximálnej výšky nákladov v rozsahu 5 % príjmov priznaných za obdobie predchádzajúceho roka — len na lokálnych televíznych staniciach, čo podľa vnútroštátneho súdu znamená, že vysielanie takej reklamy je zakázané na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou.

31 Ako uviedol generálny advokát v bode 58 svojich návrhov, taká právna úprava, ako je stanovená zákonom č. 175/1992, obsahuje zákaz reklamy, ktorý je širší ako zákaz upravený právnou úpravou podľa článku 14 ods. 1 smernice 89/552. Hoci členské štáty môžu podľa článku 3 ods. 1 tejto smernice upraviť podrobnejšie a prísnejšie pravidlá v oblastiach, ktoré spadajú do pôsobnosti tejto smernice, sú pri výkone

tejto právomoci povinné dodržiavať základné slobody zaručené Zmluvou ES (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. októbra 1999, ARD, C-6/98, Zb. s. I-7599, bod 49).

- 32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor opakovane rozhodol, že obmedzenia slobody usadiť sa, ako aj slobodného poskytovania služieb uvedených v tomto poradí v článkoch 43 ES a 49 ES, predstavujú také opatrenia, ktoré výkon týchto slobôd zakazujú, prekážajú mu alebo ho robia menej prístupným (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. januára 2002, Komisia/Taliansko, C-439/99, Zb. s. I-305, bod 22; z 30. marca 2006, Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, C-451/03, Zb. s. I-2941, bod 31; z 26. októbra 2006, Komisia/Grécko, C-65/05, Zb. s. I-10341, bod 48, a z 13. marca 2008, Komisia/Španielsko, C-248/06, bod 21).
- 33 Pritom taká právna úprava reklamy, ako je úprava stanovená zákonom č. 175/1992, tým, že pripúšťa za určitých okolností vysielanie reklamy na lekárske a chirurgické zákroky vykonávané v súkromných zdravotníckych zariadeniach na lokálnych televíznych staniciach, čo znamená, že zakazuje túto reklamu na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou, predstavuje pre spoločnosti ako Dermoestética, ktoré majú sídlo v iných členských štátoch ako v Talianskej republike, vážnu prekážku výkonu ich činnosti prostredníctvom ich dcérskych spoločností so sídlom v Taliansku. Táto právna úprava teda môže sťažiť vstup uvedených hospodárskych subjektov na taliansky trh (pozri analogicky rozsudky z 5. októbra 2004, CaixaBank France, C-442/02, Zb. s. I-8961, body 12 až 14, a z 5. decembra 2006, Cipolla a i., C-94/04 a C-202/04, Zb. s. I-11421, bod 58). Navyše taká právna úprava reklamy, ako je stanovená zákonom č. 175/1992, predstavuje tým, že bráni spoločnostiam ako Dermoestética vo využívaní služieb vysielania televíznej reklamy, obmedzenie slobodného poskytovania služieb.
- 34 Taktiež je potrebné považovať vnútroštátnu právnu úpravu reklamy vo veci samej za vnútroštátne opatrenie, ktoré môže prekážať alebo robiť menej prístupným výkon základných slobôd zaručených Zmluvou v článkoch 43 ES a 49 ES.
- 35 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že také opatrenia môžu byť odôvodnené, len ak spĺňajú štyri podmienky: uplatňujú sa nediskriminačným spôsobom, zodpovedajú

naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, sú schopné zaručiť splnenie cieľa, ktorý sledujú, a nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie (pozri rozsudky z 31. marca 1993, Kraus, C-19/92, Zb. s. I-1663, bod 32; z 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, Zb. s. I-4165, bod 37; zo 4. júla 2000, Haim, C-424/97, Zb. s. I-5123, bod 57; z 1. februára 2001, Mac Quen a i., C-108/96, Zb. s. I-837, bod 26, a zo 6. novembra 2003, Gambelli a i., C-243/01, Zb. s. I-13031, body 64 a 65).

- 36 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že právna úprava reklamy vo veci samej sa uplatní nezávisle od toho, v ktorom členskom štáte majú sídlo podniky, ktorých sa týka.
- 37 V druhom rade ochrana verejného zdravia je jedným z naliehavých dôvodov verejného záujmu, ktorý môže podľa článku 46 ods. 1 ES odôvodniť obmedzenie slobody usadiť sa a tiež môže podľa tohto článku v spojení s článkom 55 ES odôvodniť obmedzenie slobodného poskytovania služieb.
- 38 Regulácia televíznej reklamy na lekárske a chirurgické zákroky vykonávaných v súkromných zdravotníckych zariadeniach môže byť teda odôvodnená z pohľadu cieľa, ktorým je ochrana verejného zdravia.
- 39 V treťom rade, čo sa týka spôsobilosti takej právnej úpravy, ako je vo veci samej, zaručiť splnenie cieľa, ktorým je ochrana verejného zdravia, treba uviesť, že prijatím ustanovenia vedúceho k zákazu reklamy na lekárske a chirurgické zákroky na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou, zatiaľ čo je možné vysielanie tejto reklamy na lokálnych televíznych staniciach, vytvára táto právna úprava nezrovnalosť, ktorú sa talianska vláda nepokúsila odôvodniť, a teda nemôže užitočne zodpovedať vyššie uvedenému sledovanému cieľu.
- 40 Preto je potrebné rozhodnúť, že taká vnútroštátna právna úprava, ako je vo veci samej, nemôže zaručiť splnenie cieľa, ktorým je ochrana verejného zdravia, a preto predstavuje neodôvodnené obmedzenie v zmysle článkov 43 ES a 49 ES.

41 Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti treba na prvú až tretiu otázku odpovedať tak, že články 43 ES a 49 ES, v spojení s článkami 48 ES a 55 ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je vo veci samej, ktorá zakazuje vysielat' reklamu na lekárske a chirurgické zákroky vykonávané v súkromných zdravotníckych zariadeniach na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou, hoci sa tá istá reklama môže za určitých okolností vysielat' lokálnymi televíznymi stanicami.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Články 43 ES a 49 ES, v spojení s článkami 48 ES a 55 ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je vo veci samej, keďže zakazuje vysielat' reklamu na lekárske a chirurgické zákroky vykonávané v súkromných zdravotníckych zariadeniach na televíznych staniciach s celoplošnou pôsobnosťou, hoci tú istú reklamu môžu za určitých okolností vysielat' lokálne televízne stanice.

Podpisy